Obrazy Vincent van Gogha - Radůza

Z alba Miluju vás (2010)

Já myslela, že protluču se vším
ale tohle vypadá nad mý síly
kdo touhle cestou šel, každej si všim
že ke konci utrpení sílí
ale že musím, štráduju furt pryč, ba jó
i když teskno mi, až skučím
nad hlavou blesk a hrom prásk jak bič
a tak s bolestí se slotou chodit učím

Já myslela, že mám už za sebou
všechny ztráty a že opouštět je snadné
když tu mě vprostřed noci zazebou
všechny údy, duše v jícen temnot spadne
ale že musím, i tělo těla oželím
a i tebe pustím jasem domů
však jedno, můj dobrý Bože, vím
kdybych mohla, vyhla bych se tomu

Já myslela, že jsi tím znamením
že jsem silou vůle změnila svůj osud
však bylo šalbou, klamem, mámením
mnohé z toho, v co věřila jsem dosud
ale že musím, jenom z chřtánu vypustím
raněné duše mojí kvil a vytí
a pak přetnu pouto, rozloučím se s tím
kdo se mnou chvíli putoval mým žitím

Můj dobrý Bože, otevř nebesa
pohleď na mě a přísně mě nesuď
vždyť víš, že nikdy neklesám
i když břímě svoje leckdy těžce nesu
ale že musím, tak znovu srdce otevřu
a čím víc se zdá mi život těžším
tím víc s osudem se přu
a tím víc se z maličkostí těším